

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Sacrificio Missæ Expedite Celebrando Libri III

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1661

An pro Excommunicatis, paragr. 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-41878

habilitate verò, quoad fructum Satisfactionis.

§. IV.

An offerri Missa possit pro Excommunicatis.

1. **E**Xcommunicari alij sunt tolerati : seu , quod idem est, non vitandi , alij non tolerati, seu, quod idem est, vitandi. Et quidem publicè denunciati nominatim , & publici percussores Clericorum sunt vitandi : ceteri omnes non vitandi.

2. Præterea , Sacerdos (ut rectè distinguit , cum aliis , Coninch) triplicem personam repræsentat. Primo immediatè ipsius Christi, cuius tanquam principalis offerentis, sacrificium, eiusque fructum, ex opere operato , alicui applicat. Secundo ipsius Ecclesiæ , tanquam

R 7

cuius

a Coninch disp. 14. de excomm. dub. 6. m. 36.

cujus legatus, sacra officia, & Sacrificia celebrat: & in his duobus agit Sacerdos personam publicam. Tertio repræsentat suammet personam, & sic agit personam omnino privatam: sicut enim possunt hoc Sacrificium offerre Deo, circumstantes, vel dantes stipem, ut privatæ personæ, sic poterit & ipse Sacerdos. His positis.

*De Sacerdote ut privata persona
pro Toleratis, & non Toleratis.*

3 **D**ico Primo. Sacerdos, ut privata persona, potest a applicare, seu offerre Missam, pro Excommunicatis, sive Toleratis, sive non Toleratis: quidquid dicat Faber, & Lagomus apud Dianam. ^b Ratio est, quia Ecclesia excommunicatos privat solum communibus, hoc est, publicis suffragiis,

^a Coniunct. ib. n. 37.

^b Dian. p. 5 tr. 9. res. 77.

giis : atque adeo solum Sacrificio,
ut offertur in persona Christi , vel
Ecclesiæ.

§ Hinc infero, etiam posse Sacer-
dotem in Sacrificio orare, pro dictis;
dummodo, id faciat, *a* privatim, seu
solamente, & non per orationes, quæ
nomine Ecclesiæ dicuntur, ut item
posse in Memento *b* orare pro iisdem,
quia, ut dictum est, hoc modo Sacer-
dos agere potest nomine privato,
non vero Christi, & Ecclesiæ Immo,
proptereaſdem rationes, dum dicie
orationes publicas, v. g. orationem
pro infirmis , potest, animo suo
privato, intelligere infirmum ex-
communicatum, etiam non tolera-
tum.

De

a Coninchib. & Delugo diſput. de
Euch. 19 ſect 10 n. 185.

b Idem & Gordonus, & Gorr. cio apud
Dian pag. 5. tr. 9 reſ. 77.

*De Sacerdote, ut persona publica, quoad
non toleratos.*

S Dico Secundo non posse a Sacerdotem, ut publicam personam, hoc est, nomine Christi, vel Ecclesiae, applicare Sacrificium pro excommunicatis vitandis, vel ut sic pro illis orare. Ratio est, quia Ecclesia id directè prohibet, dum per excommunicationem illos privas communibus suffragiis, nec umquam id tēperavit, sicut tēperasse mox dicemus, pro toleratis.

¶ Sed quid, si quis non toleratus sit contritus, perque ipsum non stet, ut absolvatur, censendumne est, eum, qui est Dei amicus, & per Caritatem ipsi Ecclesiae unitus, tam graviter puniri! Non ita propter hanc rationem, putant Navarrus, Covarruvias alique, quos sequuntur,

a Coninch ibid.

cur, & citant Fagundez, a & Marchinus, b Sed contrarium docent Sotus, Coninch, & Hurtadus, c quia adhuc est excommunicatus: cumque sic, ad terrorem aliorum, punire, quasi invita, constringitur pia Mater Ecclesia. Verumque probabile; hoc posterius probabilius.

7 Hinc infero peccare mortaliter Sacerdotem, si secus faxit, sique eleemosynam, pro hoc, recipiat: quia in gravi, & contra tam gravem prohibitionem operaretur communicando in Sacris cum excommunicato non tolerato. Insuper teneretur ad restitutionem stipis acceptæ, quia nullum spirituale fructum ex opere operato, id est, proveniente ex parte Christi, & Ecclesiæ) qui est fructus, quem maxime, fideles, per stipem, requirunt, illis.

a Fagund. Eccl. praecep. lib. 3. c. 12. qn. 6. b March. de ord. tr. 3 p. 2 cap. 8. n. 6. c Hurtad. d. 3 de exco. dis. 5. qui citat eosdem.

illis conferre potest. Vide infra lib. 3.
c. 1. §. 9. num. 5.

*De Sacerdote, ut persona publica
quoad Toleratos.*

8 **D**ico tertio, pro Toleratis
an possit Sacerdos ut per-
sona publica orare, ipsisque Mis-
sam applicare, esse vulgarem qua-
estionem. Negat Suarez, Vasquez,
aliique, quos citat, sequiturque
Bonacina, ^a & Marchinus, ^b Con-
cedit Coninch, Henriquez, ^c Sa, Na-
varrus, alijque apud eundem Bo-
nacinam, quibus adde Hurtadum,
^c & Delugo. ^d Hi concedunt, quia
Concilium Constantiense, in Ex-
trava Ad vitanda, universaliter
permittit in quibuscumque divi-
nis, vel extra, cum excommunica-
tis

^a Bonac. de excomm. disp. 2. qu. 2. p.
1. §. 1. num. 3.

^b March de ord. 1. r. 3. p. 2. c. 8 à num.
18 ^c Hurt. de exc. d. 3. diff. 3.

^d Delug. d. 9. de Euch. sec. 10. n. 127.

gistoratis communicari posse. Illi negant, quia concedunt per hæc Concili Constantiensis verba alias ceteras communicationes etiam in sacris, permitti, non vero hanc applicationem Sacrificii, quia, cum hæc fiat, sola mente, & longe distante ipso excommunicato communicatio proprie non est. Vtrique probabiliter, sed hi, qui benignius loquuntur, sunt hilarius excipiendi: suffragaturque ratio, quia hæc concessio data à Constantiensi ad dilatarandas conscientias Fidelium. restringenda non est, sed extendenda ad communicationem licet non tam propriè dictam. Et quamvis id faveat ipsis excommunicatis, quia tamen id illi redundat ex concessione facta Fidelibus liberè orandi, non erit nisi favor indirectus, qui non negatur Toleratis.

9 Adde neminem vocare in dubium,

a Sanch in Dec. l. 2. c. 9. n. 41 b Laym. l. 1. tr. 5. c. 4 n. 5. Sol. & Sanc. apud eund.

dubium, quod Toleratus possit
admitti cum alijs fidelibus ad au-
diendam Missam: & tunc, iam Sa-
cerdos publicè orat pro ipso, dum
dicit (*pro omnibus circumstantibus*)
Item cum eodem Tolerato possu-
mus brevitare officium, vel etiam
cantare in Choro, tunc autem ora-
mus publicè pro illo, dum dicimus
(*misereatur tui omnipotens.*) Item ip-
si, si sit alias dispositus communio-
nem porrigere possumus, & proque il-
lo publicè orare dicendo (*Corpus Do-
mini nostri custodiat animam tuam*). I-
tem possumus & admittere Diaconū
Toleratum ad cantandum Evange-
lium, pro quo orat Sacerdos, quando
dicit (*Dominus sit in corda tua*). Quæ
omnia quamvis facta, ut à personis
publicis, sunt permessa cum Toleratis
à Constantiensi, ergo similiter est
permessa quæcunque communicatio
in sacris, atque adeo in Sacrificio.

10. Di.

a Delugo disp de Euch. 19. sect. 10. n.
189. b Idem ib. c Idem ib. d Idem ib.

10. Dices cum Marchino ~~a~~ im-
plicat esse excommunicatum, &
pro ipso, posse suffragia publica ap-
plicari: quia quidditas Excommu-
nicationis est privatio communium
suffragiorum, sicuti cæcitatatis quid-
ditas est privatio lucis. Respondeo,
Quidditas Excommunicationis so-
lum est privatio talium suffragiorum,
ut directe illis faventium, non ve-
re, ut indirecte: At in casu nostro ex
modo dictis n. 8. sine, hoc posterius
affirmamus, non illud prius.

11. Ex his, infero Primo, quod
feria sexta Hebdomadæ Sanctæ, cum
Ecclesia orat publicè pro Hæreti-
cis, & Schismaticis, licet dici possit,
vel tunc ipsam sibi dispensare, vel
orare directè pro dilatazione ipsius-
met Ecclesiæ Catholicæ, unde so-
lum indirecte orare censeatur pro
Hæreticis: tamen, post Concilium
Constantiense, facilius dicendi mo-
dus, est, asserere, ipsam orare direc-
tè

March. de ord. tr. 3. p. 2. ca. 8. n. 3. Et

pro Hæreticis Toleratis: non Toleratos autem, qui sane paucissimi sunt, vel non comprehendit, ut sic territi resipiscant; vel, si comprehendit solum, pro his, utitur prædicta dispensatione, vel prædicta oratione indirecte.

12 Infero secundo, Sacerdotem posse a sine peccato recipere stipem à Tolerato, ut pro ipso, Sacrum, ut publica persona, celebret; jam enim pro illo celebrare licebit.

Id autem dupliciter evenire potest. Primo si Toleratus ex se accedat ad Sacerdotem, petatque pro se fieri Sacrum. Secundo, si Sacerdos accedat ad Toleratum offerendo suam Missam pro ipso, petatque eleemosynam. Hoc secundo modo, esse licitum Sacerdoti, immo & esse licitum ipsi Tolerato, dare eleemosynam tali Sacerdoti, est

a Layman. l. i. rr. 5. p. 2 c. 4. num. 8.
Sagr. desen/ur. l. 2. c. 4 n. 6.

est probalissimum, ^a quia, tunc, non
se ingerit Toleratus, sed Sacerdos
qui ex Concilio Constantiensis po-
test cū Tolerato communicare, tum
in humanis, tum in divinis, & conse-
quenter Toleratus invitatus non
prohibetur respondere. Ille primus
modus videtur difficilior, quia tunc
se ingerit Toleratus, quod non po-
test, & Sacerdos accipiendo stipem
videtur cooperari cum illius pecca-
to. Dico tamen Sacerdotem posse ac-
ceptare, quia Concilium Constanti-
ense cum ab omni prohibitione libe-
rum facit; multo magis, ubi interve-
nit Sacerdotis commodum, quod ex-
pectat ex oblata elemosyna. Quare
sicuti, universaliter si se ingereret
Toleratus, ad communicandum re-
cum, ipsi ^b peccaret, peccato mox
dicendo n. sequenti, non tu. qui gau-
des privilegio Concilij, ita in hoc ca-
su, ubi adest similis communicatio.

13 In-

^a Layman loco cit. n. §. §. Hac dixi.

^b Layman ibid. §. §. notandum.

13. Infero Tertio, quoniam peccato peccet excommunicatus, dum se ingerendo, petit Missam pro se offerendam.

Dico Primo; non Toleratus petens Missam, ut publicum Sacrificium, peccat mortaliter, quia in re gravi facit contra prohibitionem Ecclesiæ, immiscendo se divinis, & volendo id, à quo graviter arceretur. Adde, & excitando Sacerdotem, ut pro ipso applicet sacrificium quod ex num. 5. sine mortali, non potest.

14. Dico Secundo. Toleratus, si Missam ut publicum opus petat, solum peccat venialiter. a Ratio est, quia licet petat id, quod Sacerdos facere potest, tamen cum ipse se ingerat in tali petitione, quæ, cum sit simplex petitio, non est nisi communicatio in humanis prohibita sub veniali, venialiter peccabit.

15. Dico Tertio Uterque, sive Toleratus, sive non Toleratus, si petat

a Hurtad. dic. disp. 3. de excom. diff. 4. m. 13.

perat Sacrificium, ut est opus privati Sacerdotis, peccabit solum venialiter, nimirum propter prædictam communicationem locutionis in humanis, cui se ingerit, nam ceterum Sacerdos licitè ut num. 3. diximus, tale opus privatum offerre pro illis, potest.

Si ipse Sacerdos sit excommunicatus, & tamen Missam celebret offeratque pro non excommunicato, an valide offerat, dicam lib. 3. cap. 1. §. 3. num. 42. fine.

§. V.

An Missa applicari possit pro iustis.

PRO iustis, sive in hac vita, sive in Purgatorio existentibus, offerri posse Missam, probatione non indiget, Pro iustis vero existentibus in Patria, hoc est, pro Beatis, non nisi, improprie, a offertur: nimirum,

a Delugo de Euch. disp. Euch. 19. sec.
n. 192.